
Przedmowa do drugiego wydania w języku polskim

Właściwie jest to już trzecie wydanie: pierwsze, po angielsku pod tytułem *Introduction to Supramolecular Chemistry* ukazało się w 2002 roku w Wydawnictwie Kluwer, które zostało następnie przejęte przez Wydawnictwo Springer. Dzięki uprzejmości tego Wydawnictwa następne poprawione i zaktualizowane wydanie pt. *Wstęp do chemii supramolekularnej* pojawiło się w Wydawnictwach Uniwersytetu Warszawskiego w 2008 roku. Przygotowując obecne wydanie, uznałam, że ze względu na burzliwy rozwój tej dziedziny muszę wprowadzić liczne zmiany. Zmiany te polegały na: 1) znacznym rozszerzeniu podrozdziału 7.5 o fullerenach i wprowadzeniu podrozdziałów 7.6 i 7.7 opisujących nanorurki węglowe i grafen. Nie są one układami supramolekularnymi, ale tworzą takie układy; 2) wprowadzeniu punktu 6.4.4 o inteligentnych materiałach, punktu 7.1.3 o obliczeniach teoretycznych dla eterów koronowych i ich kompleksów, podrozdziału 8.4 o wiązaniu halogenowym oraz punktu 8.5.2 o strukturach metaloorganicznych w związku z badaniami prowadzonymi w ciągu ostatnich lat; 3) rozszerzeniu podrozdziałów 6.3.1 i 8.2 w celu uwzględnienia w znacznie większym zakresie maszyn molekularnych, o których, ze zrozumiałych względów, było niewiele w poprzednim wydaniu; 4) rozszerzeniu podrozdziałów 6.1, 6.3, 6.3.3, 6.3.4, 7.1.4, 7.4.2, 8.3; 5) wprowadzeniu w innych rozdziałach opisu licznych otrzymanych i przebadanych w ciągu ostatnich 10 lat układów supramolekularnych i ich właściwości.

Jak wspomniałam, chemia supramolekularna rozwija się bardzo szybko. Dotyczy to zarówno badań podstawowych tych układów, jak i ich zastosowań, które były nieliczne, kiedy przygotowywałam pierwsze wydanie tej książki. Mam nadzieję, że Czytelnicy „rozsmakują się” w tej dziedzinie i podzielą przynajmniej częściowo moją fascynację układami supramolekularnymi.

Autorka